

Svar (8/8 2000)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Af begrundelsen for spørgsmålet fremgår det, at de regler vedrørende befodringsfradrag, spørgeren tænker på, er reglerne om beskatning af frikort til offentlige transportmidler, som folkevalgte modtager fra f.eks. HT. Det fremgår også, at spørgeren er af den fejlagtige opfattelse, at reglerne skulle være forskellige alt afhængig af, om den pågældende folkevalgte er privat eller offentligt ansat.

Det skal indledningsvist understreges, at sådan forholder det sig ikke. Folkevalgte, der har fri befodrning i form af et frikort til offentlige transportmidler, beskattes på samme måde, uanset om de er privat eller offentligt ansatte.

Er den pågældende folkevalgte et kommunalbestyrelsesmedlem, som foretager befodringsfradrag efter ligningslovens § 9 C, og har den pågældende som led i sit hverv som kommunalbestyrelsesmedlem adgang til fri befodrning med offentlige transportmidler, skal vedkommende medregne værdien af den fri befodrning ved indkomstopgørelsen. Værdien af den fri befodrning svarer til værdien af befodringsfradraget for den strækning, hvor der er adgang til fri befodrning. Dette følger af ligningslovens § 9 C, stk. 7.

Hvis kommunalbestyrelsesmedlemmet ikke foretager befodringsfradrag efter ligningslovens § 9 C, sker beskatningen af den pågældendes adgang til fri befodrning i realiteten ved bortfald af fradragretten.

Det er adgangen til fri befodrning, der beskattes. Det er således uden betydning for beskatningen, om adgangen til fri befodrning rent faktisk benyttes. Skatteyderen kan fraskrive sig retten til at benytte den fribefodrning, der stilles til rådighed, og vil herefter kunne udnytte befodringsfradraget.

Regeringen har ikke planer om at ændre på reglerne om befodringsfradrag. Tidligere var der på dette område flere særregler, som gav anledning til et betydeligt antal klagesager. Befodringsfradagsreglerne - herunder reglerne om fri befodrning - er i dag enkle at administrere både for skatteyderne og for skattemyndighederne, og det ønsker regeringen fortsat at holde fast i.

Spm. nr. S 3427

Til justitsministeren (27/7 2000) af:

Kim Behnke (FRI):

»Vil ministeren redegøre for, hvilken overordnet politik i Justitsministeriet der gør, at ministeriet har ressourcer til at udarbejde regler for mudderbade til grise, mens der ikke er ressourcer til at få fjernet over 100 gamle forældede bestemmelser i lovgivningen?«

Begrundelse

Ministeren har i flere af besvarelserne på spørgsmål vedrørende L 219 angivet, at der ikke er ressourcer i ministeriet til at hjælpe med afklaring af, hvorvidt de mere end 100 forslag til ophævelse af gamle forældede bestemmelser i dansk lovgivning kan vedtages uden juridiske problemer.

Nu har spørgeren noteret sig, at Justitsministeriet har tilstrækkeligt med ressourcer til at udarbejde regler for mudderbade til grise.

Der må jo fra ministerens side være tale om en overordnet og bevidst prioriteringspolitik. Spørgeren er interesseret i at få kendskab til, hvad den overordnede politik går ud på. Det forekommer ikke troværdigt, når ministeren igen og igen hævder, at der ikke er ressourcer til rådighed for den vigtige opgave at få dansk lovgivning udyndet for de langt over 200 unødvendige og forældede bestemmelser, som spørgeren har påvist i L 219 og L 292. Hvis der er tid i ministeriet til at skrive regler om grises mudderbade, så må der også være tid til at få dansk lovgivnings mudderpøl gjort lidt mindre.

Svar (8/8 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet kan bekræfte, at det vil være særdeles ressourcerekrævende at foretage en undersøgelse af betydningen af at ophæve de love, som er omfattet af lovforslag nr. L 219 om forslag til lov om ophævelse af 100 love og retsfor skrifter og nr. L 292 om forslag til lov om ophævelse af forældede regler fra før 31. december 1870. Det må dog fremhæves - som det fremgår af det nedenfor angivne citat - at det ikke udelukkende er af ressourcemæssige grunde, at det er Justitsministeriets opfattelse, at de i lovforslagene opregnede love ikke bør ophæves.